

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obo/19/2016
Identifikačné číslo spisu: 1000899913
Dátum vydania rozhodnutia: 31.10.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1000899913.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Ivany Izakovičovej a členiek Mgr. Lubomíry Kúdelovej a JUDr. Beaty Miničovej v spore žalobcu: JUDr. Ing. Dušana Ďurďoviča, stavebno-obchodná firma, so sídlom Mešťanská 9, Hodonín, Česká republika, IČO: 105 79 281, zastúpeného JUDr. Jozefom Holičom, advokátom so sídlom advokátskej kancelárie Lužická 7, 811 08 Bratislava, proti žalovanému v 1. rade: Železničné staviteľstvo Bratislava, spol. s r.o. so sídlom Za stanicou 5, 831 04 Bratislava, IČO: 31 382 533, zastúpenému JUDr. Eduardom Věterníkom, advokátom so sídlom advokátskej kancelárie Viničná 20, 900 27 Bernolákovo a žalovanému v 2. rade: JUDr. Jánovi Benčurovi, správcovi konkurznej podstaty spoločnosti ŽELSTAV A-Z, spol. s r.o. so sídlom Štefánikova 15, 814 19 Bratislava, IČO: 31 328 750, v konaní o určenie vlastníctva, vydanie veci hmotného investičného majetku a vydanie individuálneho petitu, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 14. apríla 2016, č. k. 49Cb/24/2000-839, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo 14. apríla 2016, č. k. 49Cb/24/2000-839, z r u š u j e a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave ako súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zo dňa 14.04.2016, č. k. 49Cb/24/2000-839, žalobu zamietol s tým, že o trovách konania rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.
2. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia krajský súd podrobne rozpísal všetky vydané rozhodnutia v tejto veci, ako aj chronológiu postupov súdov. Následne v tomto konaní súd prvej inštancie ustálil, že v prejednávanej veci žalobca majetok, ktorý získal zmluvou o predaji podniku zo dňa 30.4.1992 od Federálneho fondu národného majetku ČSFR, platne a účinne vniesol ako nepeňažný vklad spol. ŽELSTAV A-Z, s.r.o, so sídlom Štefánikova 15, Bratislava. Všetok majetok vniesol a to so všetkým právami a záväzkami, vrátane záväzku zaplatiť Slovenskej sporiteľni úver vo výške, t. č. 454.500.000,- Sk Na právnom úkone tejto zmeny alebo zmien spoločenskej zmluvy sa podieľali všetci vtedajší spoločníci firmy, ktorí vrátane žalobcu, uzatvorili dňa 23.12.1992 Dodatok č. 1 k zmene spoločenskej

zmluvy.

3. Uviedol, že žalobca ako konateľ spoločnosti, podal dňa 23.12.1992 na vtedajšom notárstve Bratislava I návrh na registráciu zmeny spoločenskej zmluvy. Táto zmena bola Štátnym notárstvom Bratislava I zaregistrovaná dňa 28.12.,1992 pod RI 587/92. Uvedeným dňom zmena spoločenskej zmluvy nadobudla právoplatnosť a stala sa právne účinnou. Uvedeným dňom sa stala súčasne vkladu schopnou listinou, nakoľko registráciou spoločenskej zmluvy štátnym notárstvom bola splnená zákonná požiadavka podľa § 133 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Vlastníctvo k celému vnesenému majetku tak hnutelnému, ako aj nehnuteľnému, prešlo na úpadcu dňom registrácie spoločenskej zmluvy. Túto skutočnosť podľa súdu prvej inštancie potvrdzujú aj rozsudky Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Obo/170/96 a 6Obo/62/2003, v ktorých sa jednoznačne konštatuje, že žalobca platne vniesol okrem iného aj majetok, ktorý je predmetom konania pod sp. zn. 49Cb/24/2000, ako aj nepenažný vklad spol. ŽELSTAV A-Z, s.r.o. Vnesenie hnutelného a nehnuteľného majetku žalobcom do vlastníctva ŽELSTAV A-Z, s.r.o, je preto podľa krajského súdu potrebné posudzovať podľa § 59 ods. 4, § 109 ods. 3 a § 476 Obchodného zákonníka, čím žalobca stratil vlastníctvo k nehnuteľnostiam a k predmetným hnutelným veciam. Tento skutkový a právny stav bol skonštatovaný aj v konaní Okresného súdu Bratislava III pod sp. zn. 10C/199/98 zo dňa 11.11.2008, kde bol návrh žalobcu na tom istom právnom základe zamietnutý. Krajský súd v Bratislave rozsudkom sp. zn. 15Co/178/2008 spomenutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a Najvyšší súd SR uznesením zo dňa 2.6.2010, sp. zn. 1Cdo/10/2010, predmetný rozsudok potvrdil.

4. Krajský súd v Bratislave zdôraznil, že na pojednávaní dňa 17.3.2016 prijal uznesenie, že vzhľadom na to, že sporové strany nemajú žiadne návrhy na doplnenie dokazovania, vyhlásil dokazovanie za ukončené. S ohľadom na túto skutočnosť, súd prvej inštancie neakceptoval dôvody žalobcu, ktoré uviedol vo svojom podaní došlom súdu dňa 21.3.2016. Na základe takto zisteného skutkového a právneho stavu, súd prvej inštancie žalobu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú.

5. Výrok o trovách konania prvoinstančný súd oprel o úspešnosť žalovaného v 1. a 2. rade podľa § 142 ods. 1, a to tak, že o trovách konania bude rozhodovať podľa predloženej písomnej špecifikácie, po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

6. Proti napadnutému rozsudku krajského súdu podal žalobca odvolanie, v ktorom žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na nové rozhodnutie.

7. Žalobca v podanom odvolaní uviedol, že namieta rozhodovaciu právomoc krajského súdu, ktorý rozhodoval v tomto konaní dňa 14.4.2016 ako súd „obchodnoprávny“ a pre svoje rozhodnutie použil údaje „nepoužiteľné“ rozhodnutia obchodných súdov (sp. zn. 2Obo/170/1996 a 6Obo/62/2003, namiesto toho, aby rozhodoval ako súd „civilný“ podľa Občianskeho zákonníka, kedy podľa žalobcu bol a je súd viazaný Stanoviskom obchodného kolégia Najvyššieho súdu SR zo dňa 19.3.1999, sp. zn. Obpj 1/99. Uvedený postup má podľa žalobcu ten následok, že napadnuté rozhodnutie je postihnuté vadou podľa § 205 ods. 2 písm. b/, c/ a f/ O. s. p., nakoľko nekonal súd prvej inštancie ako nezávislý a nestranný súd. V tejto súvislosti žalobca podporne poukázal na rozhodnutia - rozsudky ESLP č. 16639/11 a č. 17127/12, o ktorých rozhodol Ústavný súd SR v konaniach sp. zn. III. ÚS 347/2015-23 a sp. zn. IV. ÚS 650/2015-23. Uvedenými náleznami ústavného súdu, mali byť zrušené rozhodnutia všeobecných súdov v Starej Ľubovni a Trnave aj preto, že svoje rozhodnutia odôvodňovali nesprávnymi rozhodnutiami obchodných súdov, ktorými otázka vlastníctva riešená nebola.

8. Ďalej v odvolaní žalobca poukázal na skutočnosť, že prvoinstančný súd spojil na spoločné konanie právnu vec vedenú na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 49Cb/24/2000 s právnu vecou vedenou na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. NcCb/505/1996 s tým, že tieto budú ďalej vedené pod sp. zn. 49Cb/24/2000 podľa § 112 ods. 1 O. s. p. Žalobca má za to, že krajský súd si neuvedomil, že v konaní sp. zn. NcCb/505/1996 bol SKP žalobcom, ktorému krajský súd vyhovel a vydal predbežné opatrenie dňa 4.3.1996. Uvedené má ten dôsledok, že konajúci súd, SKP nesprávne zaradil na stranu žalovaného v 2. rade, čo malo za následok nedostatočné zistenie skutkového stavu, čím došlo k porušeniu § 205 ods.

2 písm. b/ O. s. p. Žalobca dodal, že konkurznú podstatu úpadcu zostavovali konatelia úpadcu, ktorí boli a sú aj konateľmi žalovaného v 1. rade. Pretože v dobe vyhlásenia konkurzu dňa 1.2.1996, už HIM mali podľa žalobcu vo svojej „neoprávnenej držbe“. Tieto veci z HIM SKP - JUDr. Javorčíkovi neposkytli, preto ich nemohol a nezapísal do konkurznej podstaty úpadcu a preto ich žiadal vydať. Z uvedeného dôvodu, podľa žalobcu, SKP nemôže byť aktívne legitimovaným žalovaným v 2. rade a ani žalobcom v 2. rade, ale môže a musí byť iba účastníkom konania.

9. Súd prvej inštancie podľa žalobcu dôkazy ním navrhnuté a uvedené v rozhodnutí, právne akceptovateľným spôsobom neodôvodnil v zmysle § 157 ods. 2 O. s. p. Riadne odôvodnenie je pritom súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Účastník má pritom právo na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Európsky sud pre ľudské práva v rámci svojej judikatúry vyslovil, že právo na spravodlivý proces zahŕňa aj právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Tým, že napadnuté rozhodnutie nie je riadne odôvodnené, podľa žalobcu krajský súd porušil § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p.

10. Ku skutočnostiam uvedeným v odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalobca okrem iného dodal, že pokiaľ by krajský súd preskúmal registračnú listinu ŠN záznamom č. RI 587/92 zo dňa 28.12.1992 a návrh na registráciu zo dňa 23.12.1992, ktorý bol a je neoddeliteľnou súčasťou tejto registračnej listiny, nemohol by tvrdiť, že predmetom registrácie boli aj hnutelné veci. Tým, že krajský súd tvrdí takúto skutočnosť, žalobca je toho názoru, že toto svedčí o jeho zaujatosti, porušení zásady rovnosti zbrání, s tým, že krajský súd nekonal ako nezávisle a nestranne.

11. Ďalej podľa žalobcu, je v rozpore s objektívnou skutočnosťou aj konštatovanie krajského súdu o tom, že zmenou spoločenskej zmluvy zo dňa 23.11.1992 bol všetok majetok sprivatizovaný žalobcom platne a účinne vnesený ako „nepeňažný vklad“ do spoločnosti. Týmto právnymi skutočnosťami sa krajský súd už v konaní sp. zn. 49Cb/24/2001 (zrejme 49Cb/24/2000) v roku 2001 vysporiadal a vysporiadal sa s nimi aj Najvyšší súd SR v konaní vedenom pod sp. zn. 6Obo/160/01.

12. Napokon, krajský súd založené dôkazy do spisu nevyhodnotil, preto na ne žalobca opakovane poukazuje a žiada odvolací súd, aby s poukazom na § 135 ods. 2 Občianskeho zákonníka vyriešil predbežnú otázku, a to či prevod vlastníctva hnutelných vecí na spoločnosť Želstav A-Z, s.r.o. bol zrealizovaný podľa § 133 ods. 1 Občianskeho zákonníka alebo podľa § 483 Obchodného zákonníka. Žalobca je presvedčený, že do dňa podania odvolania nedošlo k odovzdaniu a prevzatiu hnutelných vecí. Túto právnu skutočnosť, napriek prvoinštančný súd nevyhodnotil, negoval a tým podľa žalobcu porušil zákon, čo malo ten dôsledok, že súd odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. Žalobca zároveň dodal, že oprávnenosť previesť svoje vlastníctvo na iného je imanentnou súčasťou vlastníckeho práva a prináleží výlučne vlastníčkovi veci s tým, že spoločnosť ŽELSTAV, A-Z, s.r.o., vlastníkom dotknutých hnutelných nikdy nebola.

13. Žalobca je ďalej aj toho názoru, že predmetná registrovaná zmluva, dodatok č. 1 zo dňa 23.11.1992, nemá náležitosti podľa § 46 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a teda nemá náležitosti na prevod hnutelného majetku, ktorý sa riadi odovzdaním a prevzatím vecí podľa § 133 ods. 1 Občianskeho zákonníka alebo podľa § 483 Obchodného zákonníka. Napokon zo Stanoviska Najvyššieho súdu SR sp. zn. Cpj 33/01, ktoré je záväzné nie len pre katastrálne úrady, ale aj pre súdy v občianskom súdnom konaní, je podľa žalobcu zrejmé, že splnenie technickej podmienky spojených listov a prejavov vôle, je povinný skúmať príslušný katastrálny orgán v rámci posudzovania platnosti zmluvy o prevode nehnuteľnosti. Pri prevode majetku, hnutelného alebo nehnuteľného, ktorý bol zrealizovaný na základe registrácie č. RI 587/92 v prospech ŽELSTAV, A-Z, s.r.o., ani jedna zákonná podmienka splnená podľa žalobcu nebola.

14. V ostatnom žalobca v odvolaní uviedol, že žiada, aby odvolací súd vykonal dokazovanie (ktoré odmietol vykonať prvoinštančný súd) v zmysle § 120 ods. 4 O. s. p, a vyhodnotil listinné dôkazy týkajúce sa prevodu vlastníctva k hnutelnému majetku, pretože neexistuje žiadny zápis medzi žalobcom

a ŽELSTAV, A-Z, s.r.o. o odovzdaní a prevzatí týchto hnutelných vecí (§ 133 ods. 1 Občianskeho zákonníka alebo § 483 Obchodného zákonníka). To, že registrácia ŠN č. RI 587/92 zo dňa 28.12.1992 nie je listinou spôsobilou na zmenu vlastníctva, dokazuje podľa žalobcu aj prípis spoločníkov spoločnosti ŽELSTAV, A Z, s.r.o. pod č. 5904/11 - 94 zo dňa 8.11.1994 ktorí si boli vedomí, že na základe registrácie ŠN č. RI 587/92 nikdy vlastníctvo nebolo zmenené. Dôkazom je taktiež aj výpis z Obchodného registra spoločnosti ŽELSTAV, A-Z, s.r.o, kde v základnom imaní je stále iba 200.000,- Sk, čo sú peňažné vklady spoločníkov, (výpis z OR ŽELSTAV, A-Z, s.r.o.) Ak by bolo došlo k vneseniu majetku do vlastníctva spoločnosti ako nepeňažný vklad, tento nepeňažný vklad by musel byť zapísaný v obchodnom registri ako základné imanie, s tým, že navýšenie tohto základného imania o nepeňažný vklad, by muselo byť schválené valným zhromaždením spoločnosti. Nakoľko nedošlo ani k žiadnej inej skutočnosti majúcej za následok prevod vlastníctva a napokon prvoinštančný súd a ani žalovaný iný nadobúdaci titul netvrdia, podľa žalobcu jeho pôvodné vlastníctvo zostalo zachované.

15. V závere odvolania žalobca dodal, že je v postavení štatutára ŽELSTAV, A-Z, s.r.o. Teda nie ako žalobca, ako vlastník sprivatizovaného majetku. A ako vlastník nikdy nepodpísal návrh na registráciu zmeny spol. zmluvy, návrh zo dňa 23.12.1992 a záznam ŠN č. RI 587/92 zo dňa 28.12.1992. Tieto by musel zákonným postupom podpísať zmluvy ako predávajúci s overeným podpisom. Napokon v konaní sp. zn. 2Obo/170/1996 zo dňa 14.5.1997, na ktoré rozhodnutie sa krajský súd odvoláva, SKP nemohol byť žalobcom v zmysle zmeny spoločenskej zmluvy ŽELSTAV, A-Z, s.r.o, pretože nie je spoločníkom spoločnosti a toto právo žalovať JUDr. Ing. Dušana Ďurďoviča, malí iba spoločníci spoločnosti (§ 113 ods. 1 Obchodného zákonníka), nikdy nie SKP, ktorý spoločníkom nikdy nebol a nikdy nebude.

16. Žalovaný v 2. rade k podanému odvolaniu žalobcu uviedol, že žalobca majetok, ktorý získal zmluvou o predaji časti podniku zo dňa 30.04.1992 od Federálneho fondu národného majetku ČSFR, platne a účinne vniesol ako nepeňažný vklad do spoločnosti ŽELSTAV, A-Z. spol. s r.o. (IČO: 31 328 750), so sídlom v Bratislave. Štefánikova ul. č. 15. Na právnom úkone tejto zmeny či zmien spoločenskej zmluvy sa vedome podieľali všetci vtedajší spoločníci firmy. Všetci spoločníci - vrátane žalobcu - uzatvorili dňa 23.11.1992 dodatok č. 1 k zmene spoločenskej zmluvy. Žalobca, ako konateľ spoločnosti, podal dňa 23.12.1992 na vtedajšom Štátnom notárstve Bratislava I. návrh na registráciu zmeny spoločenskej zmluvy. Štátne notárstvo Bratislava I túto zmenu spoločenskej zmluvy registrovalo dňom 28.12.1992 pod č. RI 587/92. Uvedeným dňom zmena spoločenskej zmluvy nadobudla právoplatnosť a stala sa právne účinnou. Uvedeným dňom sa stala vkladu schopnou listinou, nakoľko registráciou zmeny spoločenskej zmluvy štátnym notárstvom bola splnená zákonná požiadavka v zmysle § 133 ods. 2 Občianskeho zákonníka v platnom znení z roku 1992. Vlastníctvo k celému vnesenému majetku tak hnutelnému ako aj nehnuteľnému prešlo na úpadcu dňom registrácie zmeny spoločenskej zmluvy spoločnosti ŽELSTAV, A-Z. spol. s r.o. Potvrdzujú to aj rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Obo/170/1996 a sp. zn. 6Obo/62/2003, v ktorých bolo jednoznačne konštatované, že žalobca platne vniesol majetok, ktorý je predmetom aj tohto konania ako nepeňažný vklad do majetku spoločnosti ŽELSTAV A-Z, spol. s r.o. Vnesenie hnutelného a nehnuteľného majetku žalobcom do vlastníctva spoločnosti ŽELSTAV A-Z, spol. s r.o., je podľa žalovaného v 2. rade potrebné posudzovať v súlade s § 59 ods. 3, § 109 ods. 3 a § 476 a nasl. Obchodného zákonníka. Žalobca tým stratil vlastníctvo k nehnuteľnostiam a k predmetným hnutelným veciam. S poukazom na uvedené, žiada žalovaný v 2. rade napadnutý rozsudok potvrdiť.

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“) [§ 470 ods. 1, 4 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C. s. p.), oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie, bez nariadenia pojednávania, viazaný rozsahom odvolania, odvolacími dôvodmi a zisteným skutkovým stavom súdom prvej inštancie (§ 379, § 380 ods. 1, § 383 C. s. p.), prejednal odvolanie a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

18. Vzhľadom k tomu, že odvolanie bolo podané pred 01.07.2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), odvolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C. s. p., na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré

nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

19. K prvej odvolacej námietke žalobcu, že v konaní rozhodoval krajský súd ako súd „obchodnoprávny“, namiesto toho, aby rozhodoval ako súd „civilný“, odvolací súd poukazuje na § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka, podľa ktorého sa touto časťou zákona spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy, okrem iného aj zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476 Obchodného zákonníka). Rovnako odvolací súd dáva do pozornosti aj ustálenú judikatúru R 99/1999, podľa ktorej tým, že obchodnú vec na súde vecne a miestne príslušnom prejednali a rozhodli sudcovia, ktorí podľa rozvrhu práce rozhodujú občianskoprávne spory, nebola účastníkovi odňatá možnosť konať pred súdom a ani nerozhodoval súd nesprávne obsadený. Keďže v danej veci rozhodol sudca súdu prvej inštancie, zaradený podľa rozvrhu práce na prejednanie a rozhodovanie vecí obchodnoprávnej povahy, vzhľadom na uvedené, nie je konanie postihnuté vadami podľa § 205 ods. 2 písm. b/, c/ a f/, na ktoré vady poukázal žalobca. Totiž z rozdielnosti povahy prejednávanych občianskoprávných a obchodnoprávných vecí, nevyplýva rozdielnosť procesných práv strán sporu a možností ich realizácie. Taktiež nie je opodstatnená námietka žalobcu, že by súd prvej inštancie prejednávajúci civilnú agendu, v odôvodnení napadnutého rozhodnutia poukázal na rozhodnutia súdov obchodnej agendy, ktoré s touto prejednanou vecou nesúvisia. Odvolací súd preskúmaním rozhodnutí Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 2Obo/170/1996 a 6Obo/62/2003 konštatuje, že dotknuté rozhodnutia riešia rovnakú právnu otázku ako v tomto konaní, a to medzi tými istými stranami sporu. Tieto námietky žalobcu sú preto nedôvodné.

20. Odvolateľ v podanom odvolaní ďalej uviedol, že súd prvej inštancie nedostatočným zistením skutkového stavu spojil na spoločné konanie právnu vec vedenú na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 49Cb/24/2000 s právnu vecou vedenou na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 22NcCb/505/1996, na konanie vedené pod sp. zn. 49Cb/24/2000. Odvolací súd zo spisu zisťuje, že krajský súd uznesením zo dňa 15.5.2006, č. k. 49Cb/24/2000-295 spojil na spoločné konanie vyššie uvedené právne veci na základe tej skutočnosti, že prejednávaná právna vec skutkovo súvisí s právnu vecou, ktorá je vedená na krajskom súde pod sp. zn. 22NcCb/505/1996, kde predmetom konania je vydanie majetku, ktorý majetok je predmetom aj tohto konania. Súd prvej inštancie dôvodil, že ide o konania, kde sa vykonáva rovnaké dokazovanie. Odvolací súd poznamenáva, že je pritom nepodstatné, v akej procesnej pozícii je tá, ktorá strana sporu. Z dôvodu hospodárnosti konania súd prvej inštancie, aj podľa názoru odvolacieho súdu, preto správne spojil vyššie uvedené právne veci na spoločné konanie podľa § 112 ods. 1 O. s. p., a to uznesením zo dňa 15.5.2006, č. k. 49Cb/24/2000-295, ktoré uznesenie nadobudlo právoplatnosť aj vykonateľnosť.

21. Odvolací súd ďalej poukazuje na rozhodnutia vydané v konaniach súvisiacich s touto právnu vecou, a to rozsudky Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Obo/170/1996 a 6Obo/62/2003, ako aj na rozsudok Okresného súdu Bratislava III zo dňa 11.11.2008, pod sp. zn. 10C/199/1998. V predmetnom rozsudku Okresného súdu Bratislava III sa súd zaberá aj s námietkami žalobcu, uvedenými v jeho odvolaní proti napadnutému rozsudku, a to zmenou vykonanou v Obchodnom registri a faktickým odovzdaním hnutelných vecí. Odvolací súd sa so závermi menovaného súdu prvej inštancie stotožňuje v plnom rozsahu a poukazuje na ne. Zároveň opätovne uvádza, že existencia písomného odovzdávajúceho protokolu, nie je podmienkou prechodu vlastníckeho práva k hnutelným veciam. Z toho dôvodu nemôže obstať argumentácia žalobcu uvedená v odvolaní, že pokiaľ neexistuje písomný doklad o odovzdaní majetku, neprešlo vlastníctvo na žalovaného v 2. rade a vlastníkom je naďalej žalobca.

22. Rovnako odvolací súd zdôrazňuje, že nebolo možné uznať ani odvolací argument žalobcu, že nevnesenie majetku do obchodnej spoločnosti ŽELSTAV A-Z, spol. s.r.o., IČO: 31 328 750, so sídlom Štefánikova 15, 814 19 Bratislava, potvrdzuje aj skutočnosť, že nedošlo k zapísaniu zvýšenia základného imania tejto spoločnosti, ktoré ostalo v pôvodnej výške 200.000 Sk. Tu odvolací súd rovnako ako Okresný súd Bratislava III, v konaní sp. zn. 10C/199/1998, poukazuje na to, že v samotnej zmene spoločenskej zmluvy zo dňa 23.11.1992 bolo výslovne dohodnuté, že na vklad žalobcu sa nezapočítava žiadna suma a výška jeho vkladu a obchodného podielu zostáva bez zmeny z dôvodu, že ešte nebol splatený úver prevzatý spoločnosťou na splatenie kúpnej ceny privatizovaného majetku. Z tohto dôvodu ani nemohlo dôjsť k zvýšeniu základného imania, nakoľko toto je tvorené súčtom vkladov všetkých spoločníkov a aj v zmenenej spoločenskej zmluve zostala z týchto dôvodov pôvodná výška základného

imania 200.000,- Sk.

23. Napokon podľa odvolateľa, o zaujatosť súdu prvej inštancie, porušenie rovnosti zbraní, nedostatočné zistenie skutkového stavu a nesprávne právne posúdenie celej veci, ide pri postupe krajského súdu okrem iného v skúmaní registračnej listiny ŠN v podobe záznamu č. RI 587/92, zo dňa 28.12.1992, ako aj pri skúmaní návrhu na registráciu zo dňa 23.12.1992. Uvedené listiny navyše podľa žalobcu nemajú ani náležitosti podľa § 46 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Žalobca má preto za to, že na základe týchto listín nemal konať nielen súd prvej inštancie ale ani katastrálny úrad. Žalobca zároveň zdôraznil, že na mnohé jeho návrhy na vykonanie dokazovania súd prvej inštancie údajne vôbec ani nereagoval.

24. Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli strany sporu (§ 132 O. s. p.). Pokiaľ účastník navrhne súdu dôkaz, je povinný uviesť, ktoré skutočnosti sa týmto dôkazom majú preukázať.

25. Z obsahu spisu je zrejmé, že súd prvej inštancie na pojednávaní konanom dňa 17.3.2016, ktorého sa zúčastnil žalobca a obaja žalovaní, oboznámil priebeh doterajšieho konania a zistil, že nie sú žiadne návrhy na doplnenie dokazovania a vyhlásil dokazovanie za skončené. Po tom, čo súd prvej inštancie vyhlásil dokazovanie za skončené, žalobca doručil krajskému súdu vyjadrenie, v ktorom konštatoval, že svoje vyhlásenie uvedené na pojednávaní dňa 17.3.2016 berie späť s tým, že žiada krajský súd, aby sa vysporiadal s rozhodnutím Najvyššieho súdu SR zo dňa 29.7.2015, sp. zn. 2Obo/56/2014. Nakoľko tak krajský súd podľa žalobcu neučinil, žiadal vykonať dokazovanie nielen s uvedeným rozhodnutím ale všetkými jeho písomnosťami založenými v spise, v rámci odvolacieho konania na odvolacom súde. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na § 205a ods. 1 O. s. p., podľa ktorého skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvej inštancie. Keďže z obsahu spisu nevyplýva, že by došlo k situáciám podľa ust. § 205a ods. 1 O. s. p., ako aj že by boli dané dôvody pre nariadenia pojednávania, odvolací súd žalobcov návrh na opätovné vykonanie dokazovania nepovažoval za dôvodný.

26. Odvolací súd zároveň však poznamenáva, že žalobca bol, resp. je toho názoru, že registračná listina ŠN v podobe záznamu č. RI 587/92, zo dňa 28.12.1992, ako aj návrh na registráciu zo dňa 23.12.1992 a ostatné sú neplatnými právnymi úkonmi. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci (§ 120 ods. 1 posled. Věta O. s. p., § 185 ods. 2 C. s. p.). Z obsahu spisu je zrejmé, že súd prvej inštancie dostatočne nevykonala dokazovanie predmetnou registračnou listinou, hoci sa predloženia spisu Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 81Cb/80/1997, obsahujúceho túto listinu domáhal, no bezúspešne. Odvolací súd konštatuje, že bez oboznámenia sa s touto listinou, nie je možné dospieť k jednoznačnému záveru, že podaná žaloba je nedôvodná a treba ju zamietnuť. Záver súdu prvej inštancie je preto predčasný, pričom úlohou súdu prvej inštancie bude opätovne vyžiadať spis Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 81Cb/80/1997 a s registračnou listinou ŠN v podobe záznamu č. RI 587/92 zo dňa 28.12.1992 sa riadne oboznámiť.

27. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutkový stav, Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave podľa § 389 ods. 1 písm. c/ C. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

28. Podľa § 391 ods. 2 C. s. p. je pre súd, ktorému sa vec vracia na ďalšie konanie právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky záväzný.

29. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od

01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.